

Kritiska klimatböcker varnar för bisarra överdrifter

Två nya böcker om klimatet presenterar pedagogiskt fakta, fusk och analyser argument. De varnar också för vart "klimathysterin" leder, när det höjs krav på att kritik mot officiell klimatpolitik skall förbjudas och kritikerna skall behandlas som mentalt sjuka. En del forskare vill till och med medicinera befolkningen så att våra kroppar skall växa mindre och för att hindra oss att skaffa barn för att minska mänsklighetens klimatpåverkan.

Två böcker har nyligen utkommit där författarna ställer sig skeptiska till det påstådda klimatet. Det är den amerikanske bloggaren Marc Morano som ger en politiskt inkorrekt vägledning till klimatdebatten i sin bok *The Politically Incorrect Guide to Climate Change*, Regnery Publishing, februari 2018, samt den australiensiska biologen Jennifer Marohasys *Climate Change, The Facts 2017*, Institute of Public Affairs, augusti 2017.

Morano verkar i organisationen CFact (Committee for Constructive Tomorrow) och skriver flitigt bland annat på egna bloggen Climate Depot. Han kritiserar FN:s klimatpanel IPCC och andra aktörer för deras hypotes att koldioxid från mänsklig verksamhet på ett farligt sätt skulle värma jordens klimat.

Område för område bemöter hans bok denna tes och dess yttringar. Som stöd citerar han hela 218 kvalificerade experter i för klimatet viktiga ämnen. Ett femtiotal av dem är eller har varit professorer. Minst 25 har arbetat för IPCC eller USA:s rymdstyrelse NASA respektive vädertjänsten NOAA.

Medryckande polemisk

Den "Politiskt inkorrekta guiden" är polemisk men medryckande energisk – och nästan helt utan bilder. I stället bryter Morano ut särskilt viktiga fakta och argument och lägger dem i tonade rutor. Texten är skriven som ett fortlöpande resonemang, som för läsaren genom kapitlen.

Kapitlen är till antalet 20. I det första presenterar Morano sig själv och sin verksamhet. Alla övriga kapitel inleder han med vad IPCC och andra alarmerande organisationer hävdar och ger sedan faktastödda motargument från en mängd källor och experter.

Kapitelrubrikerna väcker både intresse och frågor. Några exempel:

- Redan upplevt ("Déjà vu"): Samma forskare och debattörer som på 1970-talet varnade för hotande ny "liten istid" varnar nu för hotande uppvärmning.

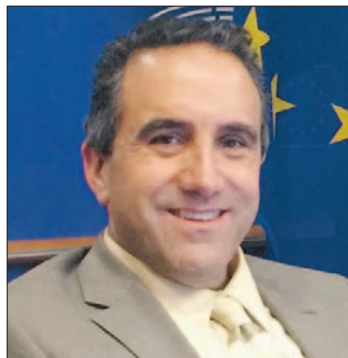
- Påstådd 97/98-procentig enighet: "Tusentals eniga forskare" visade sig i två studier vara

64 av totalt 11944 (0,5 procent) samt 75 av totalt 10257 (0,7 procent).

- Förväxlad orsak och verkan: Det är inte mer koldioxid som värmer atmosfären. Det är varmare hav som gasar ut mer koldioxid – med gynnsam effekt på växtlighet och skördar.

- Smältande landisar: Med över 50 minusgrader i årsmedeltemperatur på istället i Antarktis och 20-30 minus uppe på Grönlandsisen växer isarna. Återvändande forskare finner sina läger översnöade.

- Raderade klimatperioder: En påhittad temperaturkurva jämnade ut både medeltidens värme och Lilla istidens kyla till en nästan jämn linje fram till 1900-talets uppvärmning.

MARC MORANO, amerikansk bloggare, har skrivit boken *The Politically Incorrect Guide to Climate Change*. Foto: Privat

- Modeller är inte verkligheten: Att i datorer simulera molnbildning och samspel mellan solmagnetism och kosmisk strålning är för komplicerat. Vädermodeller matas med påstådd men motbevisad förstärkande effekt av koldioxid på vattenånga.

- Klimatpanelen IPCC:s delegater utses av FN:s 193 medlemsländer. Av dessa är 61 procent auktoritära eller rena diktaturer enligt Economists demokratiindex. Med en röst var vill alla få del av utlovade ett hundra miljarder amerikanska dollar per år.

- "Global uppvärmning" blev "klimatförändringar". Allt har redan hänt i miljontals år, men lastas nu på människan och industrialismen – trots minskad fattigdom och ökad välfärd.

- "Extremväder" är sedan tusentals år naturliga variationer. Varmare klimat minskar de tem-

JENNIFER MAROHASY är biolog och miljöchef vid Australiens Institute of Public Affairs. I boken *Climate Change, The Facts 2017*, reder hon ut om klimateteorier. Foto: Privat

peraturskillnader som orsakar vindar. Kallare klimat ger större skillnader och mer och kraftigare vindar. Nu rapporterar media allt, och alltför många bor för nära vatten.

Många forskare trodde först på klimatlarven. Men de ändrade sig efter att ha synat larven och noterat hur IPCC missar naturliga fenomen, som varken kan modelleras i datorer eller stöder att mer koldioxid skulle värma klimatet.

Pedagogisk biolog

Nu till den andra boken. Jennifer Marohasy är biolog vid det australiska Queensland-universitetet och miljöchef vid Australiens Institute of Public Affairs. Hon skriver flitigt i miljö- och klimatfrågor på egen hemsida och i andra media. I *Climate Change, The Facts 2017* har hon 22 medförfattare, meriterade forskare från Australien och andra länder.

Marohasys bok kräver naturvetenskapliga grundkunskaper, men förklarar lättläst och pedagogiskt klimatfrågans olika sammanhang, ofta med klagörande bilder och diagram. Boken har fylliga källhänvisningar för varje kapitel, men saknar alfabetiskt register.

Marohasy och hennes medförfattare ger många tankeväckande upplysningar.

- Vi får veta hur månens och planeternas gravitation påverkar solens position. Med både månen och planeterna på samma sida av solen flyttas den en bit, vilket påverkar dess avstånd till jorden med effekter på hav, atmosfär och klimat.

- Flera kapitel visar hur amerikanska väderinstitut i efterhand har minskat det varma 1930-talets temperaturer och ökat de se-

naste årens för att ge intryck av fortsatt uppvärmning, trots att satellitdata motsäger detta och att den statistiska felmarginalen är större än den påstådda uppvärmningen.

- Ett diagram visar hur 102 datormodeller åren 1980-2015 kraftigt har överskattat verklighetens marginella uppvärmning om 0,3 grader, mätt per satellit. Modellerna har i stället räknat fram drygt 0,7 graders uppvärmning – och fjärrar sig allt mer från verkligheten.

- Andra kapitel visar i stället att mer värme och koldioxid gynnar växtlighet och skördar. De motbevisar därmed påven Francisus och hans tes att fortsatt uppvärmning skulle hota jordens fattiga.

Gör fattiga länder fattigare

Tvärtom visar flera kapitel att rådande klimatpolitik hindrar de fattigaste länderna från att få säker tillgång till elektricitet utan avbrott. Samtidigt får expanderande länder som Indien och Kina enligt det hyllade Paris-avtalet bygga ut sin kolkraft fritt till 2030 innan det är dags för CO₂-bokslet.

Ett kapitel beskriver hur både amerikanska och europeiska myndigheter med nya lagar försöker hindra företag och enskilda från att fritt verka i sammanhang som berör kolbaserad energi och tillförsel av koldioxid till atmosfären.

Efterlyser fri debatt

Böckerna skildrar hur myndigheter, akademi och media hindrar kritiska forskare och debattörer från att framföra fakta och åsikter som strider mot rådande klimatpolitik. Anslag ges nästan

enbart till forskning kring påstått mänsklig klimatpåverkan, medan forskning kring naturliga orsaker och samband direkt hindras.

Både Morano och Marohasy visar i sina respektive böcker att klimatlarven utvecklats till närmast en religion med rent totalitära yttringar. Exempel är bland annat att forskare i USA:s psykologiska sällskap APS kräver terapi för folk som tvivlar på klimatlarven och debattören och författaren Brian Merchant som menar att klimatskepsis borde betraktas som ett brott.

En del hävdar rent av att "vetenskapen visar att barn är dåliga för jorden". En av dem är filosofen Travis Rieder som leder masterprogrammet i bioetik vid Bermans institut för bioetik i Baltimore, USA. I en debattartikel den 15 november 2017 skriver han på NBCNews hemsida "att skaffa barn är fel, eller åtminstone moraliskt tvivelaktigt, av miljöskäl" och argumenterar att människor medicinskt borde hindras från att skaffa barn.

James C Liao, professor vid Kaliforniens universitet, föreslog redan 2012 att människors kroppar skulle göras kortare, som människan var för hundra år sedan, för att belasta klimatet mindre.

Efter att Moranos och Marohasys böcker kom ut skrev New York Times den 5 februari 2018 att amerikanska mödrar inte vågar skaffa barn för påstått klimat-hot.

Ray Bradburys, Karin Boyes, Aldous Huxleys och George Orwells dystopier kan bli verklighet!

Tege Tornvall
tege.tornvall
@nyatider.nu

